

Interpel·lació a la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, senyora Rosa Pérez Garijo, sobre la política general de la conselleria respecte a la celebració del 40 aniversari de l'Estatut d'autonomia, que formula el diputat Fernando Pastor Llorens, del Grup Parlamentari Popular (RE número 50.861, BOCV 226)

El senyor vicepresident segon:

I una vegada substanciat este punt de l'ordre del dia, passem a la interpel·lació a la consellera de Participació, Transparència i Cooperació, sobre la política general de la conselleria respecte a la celebració del 40 aniversari de l'Estatut d'autonomia, que formularà el diputat Fernando Pastor Llorens, del Grup Parlamentari Popular. (Veus)

Senyories, per favor.

Quan vosté vullga, senyor Pastor.

El senyor Pastor Llorens:

Moltes gràcies, president.

Consellera.

Señorías.

A priori, yo sé que parece innecesario que se pregunte o que interpelemos a la consellera sobre cuál es la política que piensa seguir en lo que refiere a la celebración del 40 aniversario del Estatuto de la Comunidad Valenciana. Y el motivo o la razón es porque nos preocupa que esa celebración, la del 40 aniversario del Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana, que es o era una magnífica oportunidad para unir a todos los valencianos en torno a ese hecho, la celebración del 40 aniversario del Estatut, pues tome otros derroteros. Y lo decimos, que era, lo decimos en pasado, que era una oportunidad para unir a toda la sociedad y que parece o nos da la impresión, señora consellera, que ya no lo es, porque en los prolegómenos, antes de empezar la celebración, la intención que le vemos al gobierno no es la de precisamente unir a todos los valencianos en esa efeméride.

Viene al caso, y es oportuno recordar, que la consellera que hace unos meses encabezaba una marcha catalanista e independentista por las calles de Valencia el día de Valencia, es decir, el Nou d'Octubre, es decir, usted, sea la misma consellera encargada de presentar la marca o el eslogan del 40 aniversario de la celebración del Estatuto de autonomía. No había otra consellera, tenía que ser usted. Y que sea usted la elegida pues la verdad es que es una provocación, señora consellera, en toda regla, como es una provocación en toda regla el lema o la marca que ustedes han elegido, «40 anys fent país».

«40 anys fent país» es una marca sencillamente impresentable, y se lo digo como siempre, con respeto pero con firmeza, es una marca sencillamente impresentable. Una marca debe unir a todos los que tienen la condición de

valenciano, y esa marca, «40 anys fent país» solo une a los poquitos como usted que piensan en clave catalanista e independentista en esta comunidad, frente a la mayoría, por suerte, de valencianos que no piensan en esa clave. Y eso, por lo tanto, es impresentable. (Aplaudiments)

Una marca, consellera, pagada con dinero público, de todos los valencianos, no puede ser idéntica a la misma marca utilizada por usted para cuestiones privadas, para cuestiones de partido, para cuestiones de Esquerra Unida. Fent país, eso es sencillamente impresentable. Y una marca que evoca una entelequia que no existe, la dels països catalans, y que pretende oficializar en esta tierra una denominación que tampoco existe, ni en el Estatut que pretendemos celebrar ni en la Constitución, la de país, es una marca impresentable.

Y por eso, por todo eso, nuestra síndica, María José Catalá, les ha pedido públicamente que retiren la marca. Y por eso, exactamente por las mismas razones y motivos, nosotros desde esta tribuna, el Grupo Parlamentario Popular, le pide también al Consell, a usted en este caso, que retire la marca.

Lo que usted hace, señora Pérez Garijo en nombre del Consell es una humillación y es una ofensa, de verdad, al pueblo valenciano en su conjunto, que en su inmensa mayoría, y se lo decimos siempre, ni es independentista, ni es catalanista como usted.

«40 anys fent país» genera confrontación, «40 anys fent país» es el lema de un Consell que riega con siete millones de euros chiringuitos, amigos del Consell, catalanistas e independentistas en esta comunidad, como la Plataforma per la llengua, Acció Cultural del País Valencia, Societat Coral Micalet, Escola Valenciana, o Institut Ramon Llull, a eso, eso es, y a eso representa «40 anys fent país». Métselo en la cabeza lo que le digo una y otra vez, que no representa a la inmensa mayoría esa marca o ese eslogan de la sociedad valenciana, que no comulga ni se encuentra a gusto con los planteamientos catalanistas e independentistas de este Consell.

Y todo eso, señora consellera, justifica más que suficiente que desde el grupo Popular la interpelemos a usted y le pidamos que retire esa marca. Porque, además, todo esto se traduce en una incongruencia y en una incoherencia sin precedentes, y es que al final la consellera responsable de la celebración del 40 aniversario choca frontalmente con lo que hay que celebrar, que es el Estatut. Usted choca con el artículo 1 del Estatut, dice ese artículo 1 que nuestra denominación es Comunitat Valenciana, nunca país; fent Comunitat Valenciana en qualsevol cas. Choca usted contra el artículo 4 que dice que nuestra bandera es la señera, no las que acompañan, las cuatribarradas y esteladas que le acompañan a usted en las manifestaciones el día Nou d'Octubre, el día de todos los valencianos. Choca usted, señora consellera, contra el artículo 6 de nuestro Estatut que dice que nuestra lengua es el valenciano, no el catalán, que defienden las entidades y asociaciones que ustedes riegan con siete millones de euros. Y contra el artículo 12 usted también choca, que deja bien claro que usted debe velar por la protección y defensa de la identidad y de los valores e intereses del pueblo valenciano. Y eso no es precisamente, señora consellera, lo que usted hace.

Y por todo lo que le acabo de exponer es por lo que la interpelemos, y por eso pedimos que explique cuál es la política

a seguir del Consell en la celebració del 40 aniversari del Estatut d'autonomia, y por eso le pedimos que retire la marca «40 anys fent país».

Muchísimas gracias, señoría. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor Pastor.

I, ara, per a contestar, té la paraula l'honorable consellera interpel·lada, per un temps màxim de set minuts.

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Bé, després de com ha fet la seua primera part, jo crec que ha deixat un poquet clar que no té massa interès en realitat del que anem a fer en el 40 aniversari, però no passa res, perquè jo, en respecte a esta cambra i evidentment als diputats i les diputades, vaig a explicar què anem a fer en el 40 aniversari.

A vore, ho organitze jo per competències. I si vosté mira els ROF de les conselleries vorà que el foment de l'autogovern està dins de les meues competències, no ha sigut una qüestió que arbitràriament s'haja decidit que ho organitze jo.

Bé, com vostés ja saben, l'1 de juliol del 2022 es complirà el 40 aniversari del nostre Estatut d'autonomia. Celebrem que portem ja quatre dècades millorant com a poble, com a país, gràcies al nostre autogovern. Per a esta ocasió hem proposat un aniversari diferent als altres ja celebrats, pensem que no és suficient amb una reflexió d'índole acadèmica i universitària, molt interessant i necessària, però que ja hem fet moltes vegades i que també anem a fer esta vegada. Tampoc volem que es quede reduïda simplement al que és la celebració a nivell institucional, volem anar més enllà.

Com ja he comentat en els actes de presentació que hem realitzat, volem una celebració oberta al conjunt de la ciutadania, volem que la major part dels valencians i de les valencianes se senten involucrades, participen i amb això atorguen a l'esdeveniment el valor afegit de ser un projecte viscut com a propi a totes les comarques del nostre país.

Volem que es recupere la memòria d'un estatut que va ser possible pel consens de les principals forces polítiques valencianes en eixe moment, però sobretot, gràcies a l'esforç i l'impuls de la societat civil i de les seues organitzacions, dels treballadors i de les treballadores, dels estudiants que demanaven una societat més justa, més equitativa, més igualitària. Volem que els joves d'ara coneguen i valoren l'esforç que va fer possible, ara fa 40 anys, que hui disfrutem del nostre autogovern. Ningú pot dubtar que ha estat molt beneficiós per al nostre poble. També perquè aprecien el valor del diàleg i del consens per solucionar el conflicte i avançar cap al futur. Eixe serà l'eix troncal d'esta commemoració: recordar la mobilització i la lluita social per la recuperació de la democràcia i una concepció federal de l'estat.

Vosté recordarà que el lema que més es corejava durant la transició era «Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia». Ara, 40 anys després, és un bon moment per a recordar com va ser este esforç i agrair a totes les persones anònimes que es van deixar la pell perquè el poble valencià recuperara el seu dret a l'autogovern, del qual havien gaudit històricament i ens havia sigut arrabassat.

Este 2022 tindrem l'oportunitat oportunitat de fer balanç, valorar que ens ha aportat el nostre sistema institucional l'autogovern i que ha suposat poder exercir des de la Generalitat competències exclusives en les matèries més estrictament vinculades a l'estat de benestar: l'educació, la sanitat, les polítiques de tercera edat, les polítiques d'habitatge, d'ajuda a la dependència, és a dir, els pilars principals de l'estat de benestar poden millorar, i els estem millorant precisament gràcies al nostre autogovern.

Hem de reivindicar més que mai els avantatges que han suposat la lluita col·lectiva de tantes i tantes persones. És una bona oportunitat per projectar el nostre Estatut des d'un govern progressista i compromés amb el futur, un govern constituït per diferents forces polítiques com la societat d'aquell temps, hem sabut deixar de banda les nostres diferències i unir-nos per a aconseguir tot allò que pot beneficiar la nostra comunitat, el nostre poble, la nostra gent.

Volem ser una administració propera perquè la ciutadania la pugua sentir com a seua, perquè el nostre autogovern va ser una conquesta de totes i de tots, i dia a dia continuem fent-ho.

En l'actualitat, malauradament, han tornat a aparéixer forces polítiques que qüestionen l'autogovern i defensen la desaparició de l'estat de les autonomies dissenyat en la Constitució espanyola. Per això, és necessari més que mai recordar tot allò que la nostra autonomia ens ha portat i rebatre els seus arguments amb evidències, des del coneixement de la nostra història recent i de l'evolució del sistema autonòmic.

En definitiva, la commemoració del 40 aniversari té tres objectius essencials: el primer, recuperar la memòria de l'Estatut, que va ser el resultat del consens i la mobilització de tota una societat; el segon, visibilitzar què significa l'Estatut, que podem aconseguir gràcies a l'exercici d'autogovern i què fan les nostres institucions estatutàries, donant-les a conèixer a la ciutadania per fer-les més properes, i el tercer, i no menys important, analitzar el contingut actual de l'Estatut per a evidenciar tots els seus aspectes positius, però també per avaluar les seues mancances i determinar quins aspectes serien susceptibles de millora. I volem fer-ho des de la màxima participació, com sempre fem des d'esta conselleria.

Per això, senyoria, volem que eixe reconeixement a la ciutadania, que va aconseguir la fita de recuperar l'autogovern, compte amb la implicació de tota la societat civil, de totes les conselleries, de les Corts Valencianes i de totes les institucions que es recullen al nostre Estatut.

Així ens hem adreçat a les tres diputacions, tant la de València, com la de Castelló, com la d'Alacant, a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, a les universitats públiques valencianes i a totes les institucions estatutàries d'autogovern. Ho hem fet per demanar la seua implicació junt a la resta de conselleries i que esta celebració tinga un efecte multiplicador.

Volem descentralitzar la celebració per tot el territori, i per això cal involucrar el major nombre possible d'ajuntaments per fer possible la participació ciutadana intergeneracional de tota la gent en esta commemoració.

I, com no, també volem comptar amb la participació de totes les forces polítiques que conformen les Corts Valencianes i que ens sentim orgullosos de 40 anys d'autonomia i d'autogovern. Per això, quan vosté deia, nosaltres pensem que serà de tots, serà de tots i de totes els que volem i defensem l'autogovern, malauradament hi ha forces ací que no creuen això. I estic convençuda que la majoria ho sentim així, i així serà.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, consellera.

El senyor Pastor, per a rèplica, per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor Pastor Llorens:

Gràcies de nou, president.

A ver, *consellera*, toda la música que he escuchado, lo que usted dice, como suena, está bastante bien, está bastante bien. El problema es que lo poco que hacen, no lo que dicen, sino lo poco que hacen queda bastante mal.

Usted alega, y alude y evoca a la participación de toda la sociedad civil valenciana en la celebración del 40 aniversario de la Comunidad, pero cuando usted acude a una manifestación catalanista independentista, con esteladas, con cuatribarradas, con gritos de *països catalans*, no está usted representando, ni dando participación ni representando ni muchísimo menos a toda la sociedad civil valenciana. Es decir, su música suena bien y sus gestos suenan muy mal. Usted no tiene nada que ver en aquello que dice en esta tribuna con aquello que hace usted cuando sale por esa puerta.

«40 anys fent país» no significa unir a todos los valencianos, porque yo no conozco, mejor dicho, conozco muy pocos valencianos que se sientan identificados, que se sientan reflejados en la denominación *país*. Yo entendería «40 anys fent comunitat», que es lo que hacemos todos, lo que hemos hecho todos durante 40 años. Claro que sí, lo que hicieron nuestros mayores y lo que estamos haciendo nosotros. Pero cuando usted dice que pretende conjugar, dar cabida, dar participación a toda la sociedad civil, yo le digo que queda muy bien esa música, pero que usted hace justamente lo contrario.

Y hacer lo contrario cuando, como ya le afeamos en su día, ustedes derogaron la ley de señas de identidad del pueblo valenciano, que era una ley que pretendía, que pretendía no, que daba desarrollo y daba cumplimiento precisamente al artículo 12 del Estatuto, que comentábamos anteriormente, ¿no?, a eso de que la Generalitat debe velar por la protección y defensa de la identidad de los valores e intereses del pueblo valenciano. Y ustedes, de las primeras cositas que

hicieron cuando llegaron al gobierno, cuando el Botànic llegó al Consell, fue eliminar esa ley, derogar esa ley. Y conforme pasa el tiempo pues uno se da cuenta que lo hacían consecuentemente y que no fue una cuestión así que apareció de repente, casual. No, no, fue con todas las consecuencias, porque a ustedes les molestaba o parece que nosotros somos de *senyera*, de lengua valenciana y de *comunitat* y ustedes pues son de estelada, de cuatribarrada, de catalán y de país. Y eso es así, y por eso ustedes hablan de «40 anys fent país» i no hablan de «40 anys fent comunitat», que es lo que deberían. Y por eso el presidente Mazón ha dicho y ha reiterado en diferentes ocasiones que más pronto que tarde esta comunidad tendrá de nuevo ley de señas de identidad.

Y al final, señora *consellera*, usted quiere dar participación a todo el mundo, pero al final lo que usted está haciendo es confrontar dos modelos con ese tipo de decisiones, se lo digo de verdad. Aprobar esa marca, «40 anys fent país», la que usted utilizó para Esquerra Unida, la que utiliza Jordi Cuixart para Òmnium Cultural, que son las mismas, la que evoca *països catalans*. Está confrontando dos modelos, el nuestro es el estatutario, el de la Constitución; el suyo, el del independentismo, el del catalanismo. Nosotros defendemos un modelo que ha generado durante 40 años empleo, riqueza, bienestar y en esta comunidad, oportunidades a todos los valencianos; y ustedes defienden un modelo que donde se ha ensayado, donde se ha ensayado, ha supuesto crispación de la vida política, social, económica e incluso familiar, ha supuesto donde se ha ensayado que 7.000 empresas de Cataluña se marchen de Cataluña porque allí no pueden trabajar a gusto, ni quieren trabajar allí, y ha supuesto también la degradación de la imagen exterior de vanguardia y modernidad que siempre había gozado y tenido Cataluña, todo al traste. Ese es el modelo que usted defiende, y enfrente está el modelo que nosotros defendemos, que no es el de «40 anys fent país», es el de «40 anys fent comunitat».

Y por todo eso lo hemos interpelado, *consellera*, y por todo eso le pedimos que retire la marca «40 anys fent país». Es muy sencillo, es muy claro, y si usted de verdad cree en aquello que dice cuando sube a esta tribuna, de dar cabida a todo el mundo, de dar participación a todo el mundo y de contar con toda la sociedad civil valenciana, retire usted la marca «40 anys fent país», porque no nos representa nadie más que a unos pocos que piensan como usted.

Muchísimas gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor Pastor.

Per a rèplica, senyora consellera, i per un temps màxim de quatre minuts.

Quan vullga,

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

Gràcies.

Senyor Pastor, de veres, me dóna moltíssima llàstima vore el seu destí d'entelar-ho tot i de tractar de confondre la ciutadania. Dóna el mateix el que li haja explicat o el que jo li puga dir ara, vosté venia amb una idea molt clara: marejar i atacar.

Davant una commemoració que ens hauria d'unir per ser més forts, vostés només volen desprestigiar esta comunitat. No es paren en res, ja els hem vist a vostés, se fiquen a atacar. Així que no sé si val la pena tornar-li a explicar que quan parlen de fer país parlem de construir, d'estimar, d'un sentiment de pertinença, de formar part, d'un esforç comú per avançar, de reconèixer-nos en la nostra identitat, de defensar la nostra cultura, la nostra llengua. Diu que vostés són de llengua valenciana, doncs si la utilitzaren estaria també bé.

Fer país és absolutament el contrari del que vostés fan a la nostra llengua, a la nostra cultura, a les nostres tradicions, sempre en l'odi, la discriminació, la crispació, *tensiones*.

Fer país és una expressió amb perfecta sintonia amb l'esperit de l'Estatut, com a garantia de la recuperació d'autogovern del poble valencià i de les seues institucions.

Fer país és una expressió que, tant el diccionari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua com el de la RAE, té una excepció molt clara, que inclou tant a la gent com al territori.

Fer país fa referència a formar part d'un territori, a un conjunt de persones amb lligams d'afectes, de llengua, d'estima per les seues terres.

Fer país implica deixar de banda les qüestions partidistes i vetllar pel bé comú; implica conèixer i estimar el teu territori, el teu poble, les nostres gents, les nostres costums. Fer país és, com li he dit abans, millorar els pilars del benestar, gràcies al nostre autogovern. És invertir, com ha fet este govern, 17.300 milions en despesa social. Senyoria, som l'autonomia que més ha incrementat en despesa social des del 2009. Això és el que nosaltres entenem per fer país. I fer país també és demanar un finançament just.

Vostés, en canvi, s'han dedicat a viure sobre el país, expressió que vostés entendran perfectament, ja que l'han practicat, i practiquen, quan governen en determinats territoris. Li recordaré la seua definició en el diccionari de la RAE: «Vivir sobre el país: mantenerse a expensas de quienes habitan el territorio en que actúa. Vivir a costa ajena, valiéndose de estafas y otros procedimientos similares». Sap vosté el que no és fer país? Doncs no és fer país el cas Taula, el cas Emarsa, el cas Cooperació, el cas Erial... Això és viure sobre el país, no és fer país. Eixos companys, eixos amics que vostés tenen en Picassent, eixos no feien país.

Vostés no fan més que parlar d'ingerències i invasions, però curiosament mai ho fan en la llengua dels valencians i les valencianes, i mai fan cap proposta per contribuir, per construir, per avançar. Cap proposta constructiva d'estima del nostre territori i la nostra llengua.

Després parla que si el lema «fem país» també s'ha utilitzat en el meu partit. A vore, el «fem país» s'utilitza, afortunadament, molt en el nostre poble. I jo li vull recordar que el disseny és de Dani Nebot, que és un dissenyador gràfic amb premis a nivell estatal. I, com comprendrà, no li he de dir jo a una persona d'este calibre quin és el lema que s'ha de ficar,

evidentment, estem totalment d'acord. Però bé, afortunadament, el fer país és una cosa que s'utilitza molt i que esperem que cada vegada s'utilitze i, sobretot, es faça més, molt més. Fer país i no viure sobre el país.

En realitat, el problema, senyories, és que vostés ni entenen ni entendran mai què vol dir fer país. Perquè el que en realitat els obsessiona i defensen permanentment són els «països castellans». Vostés busquen identificar-se amb la «meseta» intransigent; nosaltres amb el mediterrani lliure. Per això, senyoria, malgrat que els pese, alguns i algunes ja portem quaranta anys fent país.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

(*Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria... (*Veus*)

La senyora consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica:

I per últim, que se m'oblidava. Si eixe és el principal tema que tenen vostés d'oposició al Govern de la Generalitat, llarga vida tindrà el Botànic.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Héctor Illueca Ballester, sobre la política general del Consell en matèria d'ocupació il·legal d'habitatges de titularitat pública en la Comunitat Valenciana, que formulen la diputada Ana Vega Campos i el diputat Miguel Pascual Pérez, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana (RE número 49.252, BOCV número 220)

El senyor president:

Senyories, passarem a la següent interpel·lació, el punt 9 de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica sobre la política general del Consell en matèria d'ocupació il·legal a habitatges de titularitat pública en la Comunitat Valenciana.